

समांतर चेतावनीहरू — संख्या चार

विश्वासका आधारहरू र बिर्सिने खतरा: भविष्यवाणी र इतिहासबाट प्राप्त पाठहरू

Jeff Pippenger

2023-08-08

उहाँले कसलाई ज्ञान सिकाउनुहुने? अनि कसलाई सिद्धान्त बुझाउनुहुने? दूधबाट छुटाइएका र स्तनबाट अलग गराइएका तिनीहरूलाई।

किनकि आज्ञा आज्ञामाथि, आज्ञा आज्ञामाथि; पङ्क्ति पङ्क्तिमाथि, पङ्क्ति पङ्क्तिमाथि; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति हुनुपर्छ:

किनकि हकलिने ओठहरू र अर्को जिब्रोद्वारा उहाँले यस प्रजासित बोल्नुहुनेछ। जसलाई उहाँले भन्नुभयो, “यही विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकालाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही ताजगी हो”; तैपनि उनीहरूले सुन्न चाहैनन्।

तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछिल्लिर लडून्, र भाँचिऊन्, र पासोमा परून्, र समातिऊन्। यशैया 28:9-13.

यशैयाका यी पदहरू हबक्कूकका तालिकाहरूमा बारम्बार सम्बोधित गरिएका छन्। यहाँ मैले वर्तमान छलफलमा थप्नका लागि यी अधिल्ला पदहरूबाट केवल एक-दुई बुँदालाई संक्षेपमा स्पर्श गर्नुपर्छ। यस खण्डले त्यस्ता मानिसहरूलाई देखाउँछ जो एक परीक्षामा असफल हुन्छन्, किनकि तिनीहरू “जानेछन्, र पछाडि लड्नेछन्, र भाँचिनेछन्, र पासोमा पर्नेछन्, र समातिनेछन्।” तिनीहरू त्यस्ता मानिसहरू थिए जो यस विषयमा भएको परीक्षामा असफल भए कि परमेश्वरले कसलाई “शिक्षा” दिन र “ज्ञान” वा “सिद्धान्त” “बुझाउन” प्रयत्न गर्नुहुने थियो। त्यो परीक्षा ज्ञानको वृद्धिलाई बुझ्ने आधारमा थियो, त्यसैले त्यो दानियल अध्याय बाह्रमा बुद्धिमान र दुष्टलाई अलग गर्ने उही परीक्षा थियो, किनकि सबै अगमवक्ताहरू सहमत छन् र संसारको अन्त्यलाई पहिचान गर्छन्। दानियल बाह्रमा “बुद्धिमान” ले बुझ्छन्, तर “दुष्ट” ले ज्ञानको वृद्धिलाई बुझ्दैनन्।

यशैयाको उक्त खण्डका मानिसहरू “परमप्रभुको वचन” द्वारा परीक्षित भएका थिए, जुन “तिनीहरूले सुन्न मानेनन्।” र तिनीहरूले अस्वीकार गरेको त्यो विशेष “परमप्रभुको वचन”, जसले तिनीहरूलाई “ज्ञान” को वृद्धि “बुझ्न” सक्षम बनाउने थियो, भविष्यसूचक इतिहासहरूलाई ठीकरीत्या कसरी समरेखित गर्ने भन्ने परिभाषित गर्ने बाइबलीय नियम नै थियो। यशैयाको उक्त खण्डमा लड्नेहरूले, भविष्यसूचक इतिहासलाई बुझ्नका लागि त्यस रेखालाई “यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति” खोज्नुपर्छ भन्ने पहिचान गराउने नियमलाई अस्वीकार गरे। तिनीहरूले अस्वीकार गरेको, र जसले परीक्षा उत्पन्न गरेको परमप्रभुको वचन, यही विधि थियो—यहाँ र त्यहाँबाट भविष्यसूचक रेखाहरू चयन गर्ने, अनि चयन गरिएका ती भविष्यसूचक इतिहासका रेखामध्ये एउटालाई उही विषयलाई सम्बोधन गर्ने भविष्यसूचक इतिहासका अन्य रेखाहरूसँग समानान्तर रूपमा राख्ने। यसरी रेखामाथि रेखा राख्ने प्रयासको सफलता, भविष्यवाणीको व्याख्याका वास्तविक नियमहरूको प्रयोगमा निर्भर गर्दछ। ती नियमहरू, जो “उपदेशहरू” पनि हुन्, तिनलाई समेत एकत्र गरिनुपर्छ, र तिनीहरू बाइबलभित्र यहाँ र त्यहाँ पाइन्छन्। परीक्षामा असफल हुने यशैयाका कुमारीहरू त्यसैले असफल हुन्छन्, किनकि तिनीहरूले बिर्सनु नहुने मुख्य कुरा बिर्सन्छन्, र त्यो हो—इतिहास दोहोरिन्छ।

“हामीसँग भविष्यका निम्ति डराउनुपर्ने कुनै कुरा छैन, केवल यति मात्र कि यदि हामीले प्रभुले हामीलाई डोर्‍याउनुभएको मार्ग र हाम्रो विगतको इतिहासमा उहाँको शिक्षालाई बिर्सिँयौं भने।” लाइफ स्केचेस, 196.

परमेश्वर भ्रमका कर्ता हुनुहुन्न, र त्यस सत्यको एक स्थिर आधारबिन्दु यो हो कि बाइबलका प्रत्येक अगमवक्ताले एउटै अगमवाणीको रेखा पहिचान गर्दछन्। तिनीहरू सबैले त्यस रेखामा ठ्याक्कै उही घटनाहरू देख्दैनन्, तर यो सधैं संसारको अन्त्यमा घट्ने घटनाहरूको उही रेखा नै हो। यो ती घटनाहरू हुन् जसले अनुग्रह-अवधिको समाप्तिदर्प लैजान्छन्, र त्यसपछि आउने अन्तिम सात विपत्तिहरू, जसको समापन ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा हुन्छ। कुनै अगमवक्ताको वर्णन इतिहासको त्यस रेखामा परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनसम्बन्धी हुन सक्छ, तर अर्का अगमवक्ताको साक्षी परमेश्वरप्रति अविश्वासी जनसम्बन्धी, वा संयुक्त राज्य अमेरिका, भ्याटिकन, संयुक्त राष्ट्रसंघ, पृथ्वीका व्यापारीहरू, अथवा इस्लामसम्बन्धी हुन सक्छ; तर त्यो सधैं उही रेखा नै हुन्छ।

मलाकीको एलियाह सन्देश, साथै प्रकाशको पुस्तकका अध्याय एक, चौध र अठारमा चित्रित सन्देशहरू, र दानिएल ११ र १२ को सन्देश—यी सबै उही एउटै सन्देश हुन्। ती सबै इतिहासको एउटै रेखा हुन्, तर प्रत्येकले कथामा आफ्नै विशेष योगदान पुऱ्याउँछ।

त्यो विशेष सन्देशबारे प्रायः सर्वत्र गलत रूपमा बुझिने कुरा यो हो कि यो केवल मानवको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि ठीक केही समय पहिले मात्र परमेश्वरका जनहरूलाई प्रकट गरिन्छ। विशेष सन्देशले सधैं चाँडै आउन लागेको अनुग्रह-अवधिको समाप्तिको चेतावनी दिन्छ भन्ने कुरा जान्दैं, हामी बाइबलमा पाइने अनुग्रह-अवधिको समाप्तिको सम्भवतः सबैभन्दा स्पष्ट दृष्टान्तलाई विचार गर्नेछौं।

जो अन्यायी छ, ऊ अझै अन्यायी नै रहोस्; र जो अशुद्ध छ, ऊ अझै अशुद्ध नै रहोस्; र जो धर्मी छ, ऊ अझै धर्मी नै रहोस्; र जो पवित्र छ, ऊ अझै पवित्र नै रहोस्। प्रकाश २२:११।

पद एघारका वचनहरूद्वारा माथिको पवित्रस्थानमा कृपाकालको समाप्ति घोषणा हुनुअघि, प्रकाशको पुस्तकबाट परमेश्वरका सेवकहरूका निम्ति खोलिएको एउटा विशेष चेतावनीपूर्ण भविष्यवाणीको सन्देश हुनुपर्नेछ।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूमा मोहोर नलगाऊ; किनकि समय नजिकै आएको छ। जो अधर्मी छ, उसले अझै अधर्मै गरिरहोस्; र जो अशुद्ध छ, ऊ अझै अशुद्धै भइरहोस्; अनि जो धर्मी छ, उसले अझै धर्मी नै भइरहोस्; र जो पवित्र छ, ऊ अझै पवित्रै भइरहोस्।” प्रकाश २२:१०, ११।

सात अन्तिम विपत्तिहरू पर्नु ठीक अघिल्लोतिर परमेश्वरका जनहरूले चिन्नुपर्ने एउटा विशेष भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देश हुने छ। जब “समय नजिक आएको छ,” तब मुहर लगाइएको “यस पुस्तकको भविष्यवाणी” (प्रकाशको पुस्तकको भविष्यवाणी) खोल्नु पर्ने छ। प्रकाशको पुस्तकमा मुहर लगाइएको एकमात्र भविष्यवाणी सात गर्जनहरूको भविष्यवाणी हो।

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को एक शक्तिशाली स्वर्गदूत तल झरिरहेको देखें, जो बादलले आवृत थियो; र उसको शिरमाथि इन्द्रेणी थियो, र उसको मुहार सूर्यजस्तै थियो, अनि उसका खुट्टाहरू आगोका स्तम्भहरूजस्ता थिए। अनि उसको हातमा एउटा सानो पुस्तक खुला थियो; र उसले आफ्नो दाहिने खुट्टा समुद्रमाथि, र देब्रे खुट्टा पृथ्वीमाथि राख्यो, अनि सिंह गर्ज्दै ठूलो स्वरले करायो; र जब उसले करायो, सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वरहरू उच्चारें। अनि जब ती सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वरहरू उच्चारिसके, म लेख्नै लागि रहेको थिएँ; तर मैले स्वर्गबाट एउटा स्वर यसो भन्दै गरेको सुनेँ, “ती सात गर्जनहरूले उच्चारिका कुराहरूलाई मोहर लगाऊ, र तिनलाई नलेख।” प्रकाश १०:१-४।

मानवको परीक्षाकाल समाप्त हुनुअघि, जब “समय नजिकै छ,” तब “छिट्टै हुनेपर्ने कुराहरू” लाई पहिचान गराउने एउटा विशेष बाइबलीय सत्यको उद्घाटन हुनेछ। प्रकाशको पुस्तकको दशौँ अध्यायका शक्तिशाली स्वर्गदूत येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जसले सिंहजैँ कराउनुभयो।

“यूहन्नालाई निर्देशन दिनुहुने शक्तिशाली स्वर्गदूत येशू ख्रीष्ट स्वयम् बाहेक अरू कोही हुनुहुन्थेन। उहाँले आफ्नो दाहिने पाउ समुद्रमाथि, र देब्रे पाउ सुख्खा भूमिमाथि राख्नु, शैतानसँगको महान् विवादका अन्तिम दृश्यहरूमा उहाँले निर्वाह गरिरहनुभएको भूमिकालाई देखाउँछ। यो अवस्थाले समस्त पृथ्वीमाथि उहाँको सर्वोच्च शक्ति र

अधिकारलाई जनाउँछ। यो विवाद युगौंदेखि युगौंसम्म अझ प्रबल र अझ दृढ हुँदै गएको थियो, र अन्धकारका शक्तिहरूको कुशल कार्य आफ्नो चरम सीमामा पुग्ने निष्कर्षात्मक दृश्यहरूसम्म यसरी नै जारी रहनेछ। शैतान, दुष्ट मानिसहरूसँग एकताबद्ध भएर, सत्यप्रेम ग्रहण नगर्ने सारा संसार र मण्डलीहरूलाई छल्नेछ। तर त्यो शक्तिशाली स्वर्गदूतले ध्यानाकर्षण गराउनुहुन्छ। उहाँ ठूलो स्वरले पुकार गर्नुहुन्छ। सत्यको विरोध गर्न शैतानसँग एक भएका मानिसहरूलाई उहाँको स्वरको शक्ति र अधिकार देखाइनेछ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

अन्त्यमा “शैतान”-ले छल गर्ने “मण्डलीहरू” यस कारणले छलमा पर्छन् कि तिनीहरूले “सत्य”-को प्रेम ग्रहण गरेनन्। बहिनी ह्याइटले भर्खरै सन्दर्भ गर्नुभएको दोस्रो थिस्सलोनिकीको उक्त अंशमा आएको “सत्य” भन्ने शब्द ग्रीक भाषाको मुख्य शब्द हो, जुन हिब्रू भाषाको “सत्य” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दबाट व्युत्पन्न भएको हो; उक्त हिब्रू शब्द तीन हिब्रू अक्षरहरूबाट बनेको छ र अल्फा र ओमेगालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। के पहिलो उल्लेखको नियमसँग सम्बन्धित, ख्रीष्टको चरित्रको एउटा गुणलाई प्रतिनिधित्व गर्ने सत्य नै अस्वीकार गरिएको सत्य हो, र फलतः त्यसैले प्रबल भ्रम उत्पन्न हुन्छ भन्ने कुनै बाइबलीय प्रमाण छ?

अब हे भाइहरू हो, हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन र उहाँकहाँ हाम्रो एकत्रीकरणको विषयमा हामी तिमीहरूलाई विन्ती गर्दछौं, कि ख्रीष्टको दिन नजिकै आइपुगेको छ भनी, चाहे कुनै आत्माद्वारा, चाहे कुनै वचनद्वारा, वा मानौं हामीबाट आएको कुनै पत्रद्वारा, तिमीहरू चाँडै मनमा विचलित नहोओ, न त व्याकुल होओ। कुनै उपायले कसैले तिमीहरूलाई धोका नदिओस्; किनकि पहिले धर्मत्याग नआएसम्म, र पापको मानिस, अर्थात् विनाशको पुत्र, प्रकट नभएसम्म त्यो दिन आउनेछैन; जो परमेश्वर कहलिने वा पूजा गरिने सबै कुराको विरोध गर्छ र आफूलाई तिनसभन्दा माथि उचाल्छ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरजस्तै परमेश्वरकै मन्दिरमा बस्छ, र आफू नै परमेश्वर हुँ भनी देखाउँछ। के तिमीहरू सम्झँदैनौ, कि म अझै तिमीहरूकै साथमा हुँदा यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनेको थिएँ? अनि अब तिमीहरू जान्दछौ, के कुराले उसलाई रोकिराखेको छ, ताकि त्यो आफ्नै समयमा प्रकट होस्। किनकि अधर्मको रहस्यले अघिदेखि नै काम गरिरहेको छ; केवल अहिले रोकिराखेले, त्यो बाटोबाट हटाइएसम्म, रोकिरहनेछ। अनि त्यसपछि त्यो दुष्ट प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभुले आफ्नो मुखको श्वासले नाश गर्नुहुनेछ, र आफ्नो आगमनको तेजले विनाश गर्नुहुनेछ। त्यस दुष्टको आगमन शैतानको क्रियाअनुसार सबै शक्ति, चिन्हहरू, र झूटा आश्चर्यकर्महरू सहित हुन्छ, र नाश हुनेहरूमा अधर्मको सबै छलकपटसहित; किनकि तिनीहरूले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि तिनीहरू उद्धार पाउन सकून्। र यसै कारण परमेश्वरले तिनीहरूकहाँ प्रबल भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्; यस हेतुले कि सत्यमा विश्वास नगर्ने तर अधर्ममा प्रसन्न हुने सबै जना दण्डित होऊन्। २ थिस्सलोनिकी २:१-१२।

थिस्सलोनिकीहरूबाट लिइएको यस खण्डलाई हबक्कूकका तालिकाहरूमा धेरै पटक सम्बोधन गरिएको छ, त्यसैले यस बिन्दुमा हामी केवल संक्षिप्त टिप्पणी मात्र गर्नेछौं। बहिनी ह्याइटले “शैतानको अद्भुत कार्य” भनी जसलाई सम्बोधन गर्नुहुन्छ, त्यही पावलको “शैतानको काम, सबै शक्ति, चिन्हहरू, र झूटा अचम्मका कामहरूसहित” हो। बहिनी ह्याइट र पावलले पहिचान गर्नुभएको त्यो छलपूर्ण कार्य संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ।

“परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्दै पोपसत्ताको संस्थालाई कार्यान्वयन गराउने डिक्रीद्वारा, हाम्रो राष्ट्रले आफूलाई धार्मिकताबाट पूर्ण रूपमा विच्छेद गर्नेछ। जब प्रोटेस्टेन्टवादले रोमी शक्तिको हात समात्न खाडलमाथि आफ्नो हात पसार्नेछ, जब त्यसले आत्मावादसँग हातेमालो गर्न अगाध गर्तमाथि हात बढाउनेछ, जब यस त्रैगुणिक एकताको प्रभावान्तर्गत हाम्रो देशले प्रोटेस्टेन्ट तथा गणतान्त्रिक सरकारका रूपमा आफ्नो संविधानको प्रत्येक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेछ, र पोपीय असत्यता तथा भ्रमहरूको प्रचार-प्रसारका लागि प्रबन्ध गर्नेछ, तब हामी जान्नेछौं कि शैतानका अद्भुत क्रियाकलापको समय आइसकेको छ र अन्त नजिक छ।” टेस्टिमोनिय, खण्ड ५, ४५१।

थिस्सलोनिकीको यस अंशमा, जसको हामी विचार गरिरहेका छौं, पावलले संसारको अन्त्यतर्फको पोपलाई चार भिन्न पदावलीद्वारा चिन्हित गर्छन्। पोप “पापको मानिस” हो, ऊ “विनाशको पुत्र” हो, ऊ “अधर्मको रहस्य” हो, र “त्यो दुष्ट” हो। यी चार नामहरूभन्दा बाहिर पनि पावलले पोपका केही अन्य विशेषताहरू दिन्छन्, किनकि उनले हामीलाई जानकारी गराउँछन् कि पोप (जो पावलको समयसम्म अझै भविष्यकै विषय थियो) “आफ्नै समयमा प्रकट गरिनेछ।”

पोप “आफ्नै समयमा प्रकट गरिनेछ” र सबैभन्दा स्पष्ट बाइबलीय प्रमाण—यद्यपि त्यो कुनै अर्थमा एकमात्र बाइबलीय सत्य होइन—यो हो कि रोमी कलीसियाको पोप बाइबलको भविष्यवाणीमा उल्लेख गरिएको ख्रीष्टविरोधी हो; यो कुरा बाइबलका सात भिन्न र प्रत्यक्ष सन्दर्भहरूद्वारा स्थापित गरिएको छ, जसले पापतन्त्रले पृथ्वीमाथि प्रभुत्व जमाउने “समय”लाई पहिचान गर्छ, त्यही “समय” जसलाई मानवजातिले अन्धकार युग भन्छ। बाइबलले “समय”को ठीक अवधिलाई पटक-पटक पहिचान गरेर पोपलाई पापतन्त्रका रूपमा प्रकट गर्छ—५३८ देखि १७९८ सम्म—जुन अवधिमा पापतन्त्रले संसारमाथि शासन गर्ने थियो। पावलले भने, ऊ आफ्नै समयमा प्रकट गरिनेछ।

पावलले यो पनि पहिचान गराउँछन् कि “परमेश्वर भनिने, वा पूजा गरिने सबैभन्दा माथि आफूलाई विरोध गर्ने र उचाल्ने; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरको मन्दिरमा परमेश्वरझैं बसेर आफू नै परमेश्वर हो भनी देखाउँछ” भन्ने व्यक्ति पोप नै हो। अन्य कुराहरूका साथै, यसले बाइबलीय भविष्यवाणीको ख्रीष्टविरोधी एक धार्मिक प्रतीक हो भन्ने कुरा स्पष्ट पार्दछ। ऊ हिटलर, वा सिकन्दर महान् जस्तो होइन। यसले पोपको पहिचानलाई अझ सङ्कुचित गर्दछ, किनकि ऊ केवल एक धार्मिक अत्याचारी मात्र होइन, ऊ त्यस्तो धार्मिक अत्याचारी हो जसले आफू परमेश्वरको मन्दिरभित्रै रहेको दाबी गर्दछ। ख्रीष्टविरोधीले आफू ख्रीष्टियन मण्डलीभित्र आसन जमाएको दाबी गर्दछ।

पावल र दानिएलका अनुसार, जब पोप आफ्नो घोषित ख्रीष्टियन मण्डलीभित्र हुन्छ, तब उसले त्यस शैतानको स्वभाव प्रकट गर्दछ, जसले परमेश्वरको सिंहासनमा बस्न र सबै कुराभन्दा माथि उचालिन चाहेको थियो। म पावल र दानिएल भन्दछु, किनकि अधिकांश बाइबलीय व्याख्याकर्ताहरूले स्वीकार गर्छन् कि जब पावलले यो देखाउँछन् कि पोपको एउटा विशेषता यो हो कि ऊ पूर्ण रूपमा आत्ममुग्ध छ, तब पावलले केवल दानिएल अध्याय एघारमा पोपसम्बन्धी दानिएलको वर्णन नै उद्धृत गरिरहेका थिए, जहाँ दानिएल यसरी अभिलेख गर्छन्:

“राजाले आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ; र उसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र प्रत्येक देवताभन्दा आफूलाई महान ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्ध अद्भुत कुराहरू बोल्नेछ; र क्रोध पूरा नभएसम्म ऊ सफल हुनेछ: किनकि जे निर्धारित गरिएको छ, त्यो पूरा हुनेछ। दानियल ११:३६।”

जब पावलले पोपको आत्ममुग्ध स्वभावलाई सम्बोधन गर्छन्, तब उनी दानिएलको पदलाई भावानुवाद गर्दै यसो भन्छन् कि “जो परमेश्वर भनिएको हरेक कुराको, वा पूजा गरिने हरेक कुराको विरोध गर्छ र आफूलाई तिनभन्दा माथि उचाल्छ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरझैं परमेश्वरको मन्दिरमा बस्छ, र आफू नै परमेश्वर हो भनी देखाउँछ,” त्यो पोप नै हो। दानिएलको त्यो पद, जसले पोपतन्त्रको स्वभावलाई चिनाउँछ, त्यसले “समय” को पनि उल्लेख गर्छ, जुन पोपतन्त्र नै ख्रीष्टविरोधी हो भनी “प्रकट” गर्नका लागि निर्धारित गरिएको थियो, किनकि त्यसले पोपतन्त्र “समृद्ध” हुनेछ, जबसम्म “क्रोध पूरा नहोओस्” भनी चिनाउँछ।

“क्रोध” १७९८ मा समाप्त भयो, त्यसकारण यस पदमा दानिएलले (यद्यपि यो दानिएल र प्रकाशका पुस्तकहरूमा १२६०-वर्षीय इतिहास उल्लेख गरिएका सात प्रत्यक्ष स्थानहरूमध्ये एक होइन) तथापि प्रत्यक्ष रूपमा पोपीय शक्तिलाई पहिचान गर्छन् र यो पनि संकेत गर्छन् कि त्यसले “घातक घाउ” प्राप्त गर्‍यो, जसरी यूहन्नाले यसलाई सम्बोधन गर्छन्, १७९८ मा। यसरी, यस पदले पोपीय शासनको अवधिको अन्त्यलाई पहिचान गर्छ, यद्यपि यसले त्यस शासनको अवधिको अवधि भने निर्दिष्ट गर्दैन।

उक्त खण्डमा पावलले ५३८ मा पोपसत्ताले संसारमाथि नियन्त्रण लिनबाट रोक्ने एउटा शक्तिको पनि पहिचान गर्दछन्, जब उनले यसो भने कि उनले जसलाई लेखिरहेका थिए ती थिस्सलोनिकीहरूले यो विशेष सत्य पहिले नै जान्दथे। उनले प्रश्न उठाए, “के तिमीहरूले सम्झँदैनु, कि जब म अझै तिमीहरूसित थिएँ, मैले तिमीहरूलाई यी

कुराहरू भनेको थिएँ?” उनले तिनीहरूलाई सम्झाउँछन् कि “के रोकिरहेछ” (अर्थात् अवरुद्ध गरिरहेछ) भन्ने कुरा तिनीहरूलाई पहिले नै थाहा थियो, जसले पोपसत्तालाई उसले “आफ्नै समयमा प्रकट नहुँदासम्म” रोकेको थियो। पावलले पत्र लेखेका समयमा संसारमाथि नियन्त्रण गरिरहेको शक्ति नै त्यस्तो शक्ति थियो जसले पोपसत्ताभन्दा अघि रही त्यसलाई संसारमाथि नियन्त्रण लिनबाट रोकेको थियो। त्यो मूर्तिपूजक रोम थियो। पावलले लेखे कि पोपसत्ताले संसारमाथि नियन्त्रण लिन सकोस् भनी मूर्तिपूजक रोमलाई “बाटोबाट हटाइने” थियो।

यही समझले विलियम मिलरलाई दानिएलको पुस्तकमा “नित्य” को रूपमा प्रतीकित शक्ति मूर्तिपूजक रोम हो भन्ने कुरा चित्रतर्फ डोर्‍यायो। एड्भेन्टवादले स्वीकार गर्दछ कि संरचना, र त्यसकारण विलियम मिलरका सम्पूर्ण भविष्यवाणीसम्बन्धी बुझाइहरू, दानिएल र प्रकाशका पुस्तकहरूप्रतिको उनको बुझाइमा आधारित थिए, र ती दुई पुस्तकहरूले मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोमका दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूलाई सम्बोधन गर्छन्। थिस्सलोनिकीको उक्त खण्डमा मिलरले—पहिलेदेखि नै (जसरी उनका समयका हरेक प्रोटेस्टेन्टले जान्दथे कि पोप नै प्रतिस्त्रीष्ट हो)—जब उनले पोपीय शासनभन्दा अधिको ऐतिहासिक शक्ति मूर्तिपूजक रोम नै हो भनेर चिने, र पावलले पोपसत्ता पृथ्वीको सिंहासनमा आरोहण गर्नुभन्दा पहिले मूर्तिपूजक रोम हटाइनु पर्ने कुरा बताएका थिए भन्ने बुझे, तब उनले यसलाई दानिएलको पुस्तक र “नित्य” सँग जोडे, जहाँ “नित्य” लाई पोपसत्ताले संसारको नियन्त्रण लिन अघि “हटाइनु” अनिवार्य थियो भनेर तीनपटक उल्लेख गरिएको छ। पावलको साक्षीले मिलरलाई मूर्तिपूजक रोम नै दानिएलको “नित्य” हो भन्ने देख्न सक्षम बनायो, र त्यसपछि उनले दानिएलका दुई उजाड पार्ने शक्तिहरू मूर्तिपूजक र पोपीय रोम हुन् भन्ने चित्र सके। यो सत्य मिलराइट आन्दोलनको आधारको प्रतिनिधित्व गर्दछ। निःसन्देह, आज एड्भेन्टवादले मिलरको कार्यलाई अस्वीकार गर्दछ, तर तिनीहरूले अझै पनि बुझ्दछन् कि दानिएलमा रहेको “नित्य” सम्बन्धी मिलरको समझको विकासको यो समग्र रूपरेखाले, पावलले “रोकिराख्ने” भनी उल्लेख गरेको—जुन हटाइएपछि मात्र पोपीय शक्तिको उदय हुन सक्थ्यो—त्यो शक्ति मूर्तिपूजक रोम नै थियो भन्ने कुरा, यी विषयहरूमा मिलरको सोचको सही विश्लेषण हो।

दानियेलको पुस्तकमा रहेको “the daily” भन्ने सत्य, अर्थात् पोपसत्तात्मक रोमको राज्यभन्दा अघि आएको मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक हो, जसलाई दानियेलले उजाड पार्ने घणित वस्तुको रूपमा प्रस्तुत गरेका थिए, भन्ने कुरा बुझिसकेपछि मिलरले बाइबलीय अगमवाणीका राज्यहरूसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीका समयहरू चित्र सके; र जब उनका मन यी अन्तर्दृष्टिहरूका लागि खोलिए, तब उनले एड्भेन्टवादका आधारशिलाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने सत्यहरूको एक शृङ्खला संकलन गरे। ती सत्यहरू 1843 र 1850 का अग्रगामी चार्टहरूका दुई पाटीहरूमा अंकित गरिए। ती सत्यहरू एड्भेन्टवादका आधार हुन्, र तिनीहरू “समय” को पहिचानमा आधारित थिए। आधारशिलाहरू कहिले स्थापित गरिए भन्ने इतिहास हबक्कूकका पाटीहरूमा एक प्रमुख विमर्श हो।

हबक्कूकका तालिकाहरूमा आँल्याइएको छैन भन्ने कुरा यो हो कि समयमाथि आधारित भएका आधारशिलाहरूले यस्तो संरचना उत्पन्न गरे जसले अन्तिम पुस्तालाई आधारशिलाका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका सत्यहरूलाई चित्र आवश्यक दृष्टि प्रदान गर्दछ। त्यहाँ एउटा पहिलो सत्य थियो, जुन आधारमा राखिएको अति पहिलो ढुङ्गा थियो, तर दानियेलको पुस्तकमा भएको “दैनिक” मिलरको पहिलो सत्य थिएन। मिलरलाई निर्माण गर्न उठाइएका आधारशिलाको पहिलो ढुङ्गा बन्ने सत्य लेवीय २६ का “सात समय” थियो, तर “दैनिक” सम्बन्धी सत्य बिना मिलरले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश प्रस्तुत गर्न आवश्यक रहेको भविष्यवाणीको संरचनालाई चित्र सक्दैनथ्यो। उसको संरचनाले भविष्यवाणीलाई उजाड पार्ने दुई शक्तिहरूको दृष्टिकोणमा राखिरहेको थियो। मिलरले अजिङ्गर (मूर्तिपूजक रोम) र पशु (पोपतन्त्र) लाई सम्बोधन गरिरहेको थियो। तेस्रो स्वर्गदूतले अजिङ्गर (संयुक्त राष्ट्रसंघ), पशु (पोपतन्त्र), र झूटा अगमवक्तालाई (संयुक्त राज्य अमेरिका) सम्बोधन गर्दछ।

यदि कुनै व्यक्तिले दुई पवित्र अग्रज चार्टहरूमा मिलराइटहरूले प्रस्तुत गरेका सबै समय-सम्बन्धी भविष्यवाणीहरू—केही होइन, तर सबै—स्वीकार गर्छ भने, त्यस व्यक्तिले ती सत्यहरूलाई व्यक्तिगत रूपमा अनुसन्धान गर्नुपर्ने हुन्छ। यदि तपाईंले तिनलाई कहिल्यै जाँच्नुभएको छैन भने, तिनलाई कसरी स्वीकार गर्न सक्नुहुन्छ? यदि आधारभूत सत्यहरूको अनुसन्धान गर्ने ती व्यक्तिहरूले ती सत्यहरूलाई परख्ने कार्यलाई आफ्नो

व्यक्तिगत जिम्मेवारी बनाउँछन्, र त्यसपछि ती सबै सत्यहरूलाई स्वीकार गर्छन् भने, तिनीहरूले बालुवामाथि होइन, तर चट्टानमाथि निर्माण गरेका छन्।

“सिस्वोनका पर्खालहरूमा परमेश्वरका पहेरदारहरूको रूपमा खडा हुनेहरू यस्ता मानिसहरू होऊन्, जसले जनताभन्दा अगावै खतराहरू देख्न सक्छन्,—यस्ता मानिसहरू, जसले सत्य र भ्रम, धार्मिकता र अधार्मिकताबीच भेद गर्न सक्छन्।”

“चेतावनी आइसकेको छ: 1842, 1843, र 1844 मा सन्देश आएदेखि हामीले निर्माण गर्दै आएको विश्वासको जगलाई विचलित पार्ने कुनै पनि कुरा भित्रिन दिनु हुँदैन। म यस सन्देशमा थिएँ, र त्यस समयदेखि नै परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको ज्योतिप्रति सत्यनिष्ठ रहँदै म संसारको सामु उभिइरहेकी छु। हामी त्यस मञ्चबाट आफ्नो खुट्टा हटाउने प्रस्ताव गर्दैनौं, जहाँ तिनीहरू दिनप्रतिदिन हामीले प्रभुलाई उत्कट प्रार्थनासहित खोज्दै, ज्योति खोज्दै गर्दा राखिएका थिए। के तपाईं सोच्नुहुन्छ कि परमेश्वरले मलाई दिनुभएको ज्योति म त्याग्न सक्छु? त्यो युगयुगान्तको चट्टानझैँ हुनुपर्छ। त्यो मलाई दिइएदेखि नै यसले मलाई मार्गदर्शन गर्दै आएको छ।” Review and Herald, April 14, 1903.

मिलेराइट इतिहासका समयसम्बन्धी अगमवाणीहरूको विश्लेषण गर्न चाहनेहरूले ती समय-अगमवाणीहरूले प्रतिनिधित्व गरेका ऐतिहासिक अवधिहरूतर्फ हेर्ने कार्य गर्नुपर्छ। यसले समयरेखामा घटनाहरूलाई दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गर्ने कार्यलाई जनाउँछ। जब अगमवाणीको एक विद्यार्थीले अनुसन्धानको त्यस स्तरमा पुग्दछ जहाँ उसले बाइबलबाट मिलेराइटहरूले पहिचान गरेका र त्यसपछि ऐतिहासिक अभिलेखद्वारा समर्थित ठहरिएका यी अगमवाणीसम्बन्धी अवधिहरूलाई विचार गर्दछ, तब ऊ यस कुरा चित्र सक्ने स्थितिमा हुन्छ कि समय-अगमवाणीको आरम्भमा रहेको इतिहासले प्रतीकात्मक रूपमा त्यही अगमवाणीको अन्त्यतर्फको इतिहासको आदर्शरूप प्रस्तुत गर्दछ। त्यस दृष्टिबिन्दुबाट विद्यार्थीले इतिहास दोहोरिन्छ भन्ने कुरा सिक्नुपर्छ। र यो समझ स्थापित भएपछि उसले यो पनि देख्नुपर्छ कि येशूले अन्त्यलाई आरम्भद्वारा दृष्टान्तित गर्नुहुन्छ।

रूपकात्मक भविष्यवाणीको त्यो रेखाबाट, जसले संसारको अन्त्यलाई “मन्दिरको निर्माण” को रूपमा चित्रण गर्दछ, विद्यार्थीले यो जान्नुपर्छ कि जगमाथि निर्माण गरिएको मन्दिरमा अन्ततः राखिने एउटा अन्तिम शिखर-पत्थर हुन्छ। उसले यो बुझ्न आउनुपर्छ कि मिलरद्वारा प्रकाशमा ल्याउन प्रयोग गरिएको मन्दिरको जग (जसले येशू ख्रीष्टलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि येशू ख्रीष्टबाहेक राख्न सकिने अर्को कुनै जग छैन), भविष्यवाणीसम्बन्धी समयमाथि निर्माण गरिएको जग थियो। किनकि येशूले आरम्भद्वारा अन्त्यलाई दृष्टान्तित गर्नुहुन्छ, त्यसैले विद्यार्थीले यो पनि देख्नुपर्छ कि शिखर-पत्थर, अर्थात् मन्दिरको अन्तिम पत्थर—ले जगसँग समानान्तर हुनुपर्छ। मिलरका लागि मन्दिरको जग भविष्यवाणीसम्बन्धी समय थियो, तर तैपनि त्यो जग येशू ख्रीष्ट नै थियो।

मलाई दिइएको परमेश्वरको अनुग्रहअनुसार, एक बुद्धिमान मुख्य निर्माणकर्ता झैँ, मैले जग हालिसकेको छु, र अर्कोले त्यसैमाथि निर्माण गर्दैछ। तर प्रत्येक जनाले त्यसैमाथि कसरी निर्माण गर्दैछ, त्यसबारे सावधान रहोस्। किनकि जो जग हालिएको छ, अर्थात् येशू ख्रीष्ट, त्यसबाहेक अर्को कुनै जग कसैले हाल्न सक्दैन। 1 Corinthians 3:10, 11.

पावलले आफ्नो कार्यलाई त्यस्तो मन्दिर निर्माणको रूपमा चिनाइरहेका छन्, जसको जग वा आरम्भ उनले राखे। उनी अन्यजातिहरूका प्रेरित थिए, र ख्रीष्टियन मण्डलीको जग बसाल्नका निम्ति उनी प्रयोग गरिए। यही खण्डमा पावलले यो पनि स्पष्ट पार्छन् कि हाम्रा शरीरहरू पवित्र आत्माको मन्दिर हुन्। सुलेमानको मन्दिर र उजाडस्थानको पवित्रस्थान पनि छन्, जसका सबैका जगहरू छन्, र ती सबै येशू ख्रीष्टद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। मिलरलाई जुन जग खडा गर्न प्रयोग गरियो, त्यो एडभेन्टवादको मन्दिर थियो, र त्यस मन्दिरको जग निःसन्देह येशू ख्रीष्ट नै हो; तर अझ विशेष रूपमा, त्यो यस्तो मन्दिर हो, जो आत्मिक तथा भविष्यवाणीसम्बन्धी सामग्रीहरूद्वारा निर्माण गरिएको छ।

यसकारण शिरोढुंगा पनि येशू ख्रीष्ट नै हुनुपर्छ, तर शिरोढुंगामा एक प्रमुख भविष्यसूचक नियम पनि समावेश हुनुपर्छ, किनकि मिलरलाई नियमहरूको एक समुच्चय दिइयो जसमा मिलरवादीहरूको प्रमुख नियम “एक दिन बराबर एक

वर्ष” भन्ने सिद्धान्त थियो। त्यस नियमविना समयसम्बन्धी भविष्यवाणीको पहिचान नै हुँदैन, र त्यसैले कुनै आधार पनि रहँदैन। अन्त्यमा त्यस्तो समकक्ष अवश्य हुनुपर्छ जसले येशू ख्रीष्ट (आधार) को प्रतिनिधित्व गर्छ, र जो नियमहरूको एक समुच्चयभित्रको प्रमुख नियम हो, जसले येशू ख्रीष्टको प्रकाशनलाई स्थापित गर्दछ। त्यो नियम निस्सन्देह “प्रथम उल्लेख” को नियम हो, जसले ख्रीष्टको चरित्रको त्यस गुणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले अन्तलाई आरम्भदेखि नै चिन्हित गर्दछ।

२ थिस्सलोनिकीमा, जसले उद्धार पाउन सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, तिनीहरूले सत्यलाई अस्वीकार गरे, जसलाई जनाउने ग्रीक शब्द हिब्रू भाषाको तीन अक्षरले बनेको त्यस शब्दबाट व्युत्पन्न भएको हो, जुन पुरानो नियममा “सत्य” भनी अनुवाद गरिएको छ। त्यसैले, शक्तिशाली भ्रम ग्रहण गर्ने त्यो समूहले, किनकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरे, दुई पवित्र चार्टहरूमा प्रस्तुत गरिएझैं पुराना मार्गहरू—एडभेन्टवादका आधारशिलाहरू—तर्फ फर्कन अस्वीकार गरे। यसरी, हामीले केही समयदेखि विचार गर्दै आएको खण्ड यसो भन्छ:

“यूहन्नालाई निर्देशन दिनुहुने त्यो शक्तिशाली स्वर्गदूत येशू ख्रीष्ट स्वयंभन्दा कम व्यक्तित्व हुनुहुन्न थियो। उहाँले आफ्नो दाहिने खुट्टा समुद्रमाथि र बायाँ खुट्टा सुख्खा भूमिमाथि राख्नु, शैतानसँगको महान् विवादका अन्तिम दृश्यहरूमा उहाँले निर्वाह गरिरहनुभएको भूमिकालाई प्रकट गर्दछ। यस अवस्थाले सम्पूर्ण पृथ्वीमाथि उहाँको सर्वोच्च शक्ति र अधिकारलाई जनाउँछ। यो विवाद युग-युगान्तरदेखि अझ प्रबल र अझ दृढ हुँदै आएको थियो, र अन्धकारका शक्तिहरूको चतुर कार्यकलाप आफ्नो चरम सीमामा पुग्ने निष्कर्षात्मक दृश्यहरूसम्म यसरी नै जारी रहनेछ। शैतान, दुष्ट मानिसहरूसँग एकजुट भई, सत्यप्रतिको प्रेम ग्रहण नगर्ने सारा संसार र मण्डलीहरूलाई छल गर्नेछ। तर त्यो शक्तिशाली स्वर्गदूतले ध्यान माग्नुहुन्छ। उहाँ ठूलो स्वरले पुकार गर्नुहुन्छ। सत्यको विरोध गर्न शैतानसँग एकताबद्ध भएकाहरूलाई उहाँ आफ्नो स्वरको शक्ति र अधिकार प्रकट गर्नुहुनेछ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

यस अघिल्लो अंशमा “सत्यको प्रेम ग्रहण नगरेका मण्डलीहरू” भनेका दानियल र मत्तीका दुष्ट तथा मूर्ख कुमारीहरू हुन्, जसलाई आमोस ८:१२ ले अत्यन्त ढिलो भइसकेपछि परमेश्वरको अन्तिम चेतावनीको सन्देश खोज्न थाल्नेहरूका रूपमा चिनाउँछ। यो अत्यन्त ढिलो भइसकेको हुन्छ, किनकि उनीहरूले एडभेन्टवादका आधारभूत सिद्धान्तहरूबारे एउटा झूटलाई विश्वास गरेका थिए। एडभेन्टवादले पहिलो पटक १८६३ मा त्यस झूटलाई आत्मसात गर्न थाल्यो, र त्यसपछि त निरन्तर अधोगतिको बाटोमै अघि बढिरह्यो।

मैले अब लेख्न लागेको कुरा पूर्णतः व्यक्तिनिष्ठ हो, म यस्तो ठान्छु; तर १८६३ देखि एडभेन्टवादमा कुन नयाँ भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रकाश प्रवेश गराइएको थियो? एलेन ह्वाइटले जोन्स र वागोनरहरूको १८८८ को सन्देशबारे भन्छिन् कि त्यो त्यही सन्देश थियो, जुन उनी वर्षौंदेखि प्रस्तुत गर्दै आएका थिइन्। तिनीहरूको सन्देश १८८८ मा एडभेन्टवादलाई नयाँ र चकित पार्ने जस्तो सुनिएको हुन सक्छ, तर त्यो नवीनता र त्यो चकितपन कुनै नयाँ सन्देशका कारण उत्पन्न भएको थिएन, बरु १८६३ देखि परमेश्वरका जनतामाथि बस्दै आएको अन्धोपनका कारण उत्पन्न भएको थियो।

एलेन ह्वाइटले १८६३ भन्दा अघि नै एडभेन्टवादलाई लाओडिसियाको अवस्थामा रहेको भनेर पहिचान गर्नुभएको थियो; त्यसैले १८६३ भन्दा अघि नै लाओडिसियाको अन्धोपन एडभेन्टवादमाथि अतिक्रमण गर्न थालिसकेको थियो। तर १८६३ मा कलीसियाले लेवीय व्यवस्था २६ का “सात समय” सम्बन्धी सत्यलाई आधिकारिक रूपमा अलग राख्यो, जुन मिलरले पत्ता लगाएको एकदमै पहिलो “समयको भविष्यवाणी” थियो। १८६३ पछि एडभेन्टवादमा कुनै पनि भविष्यसूचक ज्योति प्रकट भएको छैन! के परिवर्तन भयो?

अगमवाणीसम्बन्धी समयमाथि निर्माण गरिएको र येशू ख्रीष्टको प्रतिनिधित्व गर्ने मन्दिरको जगको सर्वप्रथम ढुङ्गा सन् १८६३ मा एडभेन्टिज्मद्वारा अलग राखियो। ख्रीष्टद्वारा दानियेलमा प्रस्तुत गरिएको समयमाथि आधारित, जहाँ उहाँले आफैँलाई पल्मोनी, अर्थात् “अद्भुत सङ्ख्याकर्ता” को रूपमा प्रकट गर्नुभयो, त्यसै आधारमा मिलरले मन्दिरको जगमा राखेको पहिलो ढुङ्गा अस्वीकार गरियो र अलग राखियो। मिलरले पत्ता लगाएको त्यो सर्वप्रथम ढुङ्गा...

“अस्वीकृत ढुङ्गाको भविष्यवाणी उद्धृत गर्दै ख्रीष्टले इस्राएलको इतिहासमा घटेको एउटा वास्तविक घटनातर्फ संकेत गर्नुभयो। यो घटना पहिलो मन्दिरको निर्माणसँग सम्बन्धित थियो। यद्यपि यसको विशेष प्रयोग ख्रीष्टको पहिलो आगमनको समयमा थियो, र यसले यहूदीहरूलाई विशेष बलका साथ सम्बोधन गर्नुपर्ने थियो, तथापि यसमा हाम्रो निम्ति पनि एउटा शिक्षा छ। जब सुलेमानको मन्दिर निर्माण गरियो, तब पर्खालहरू र जगका लागि आवश्यक विशाल ढुङ्गाहरू खानीमै पूर्ण रूपले तयार पारिएका थिए; ती निर्माणस्थलमा ल्याइएपछि तिनमाथि कुनै औजार चलाइनु हुँदैनथ्यो; कामदारहरूले तिनलाई केवल आ-आफ्नो स्थानमा राख्नु मात्र थियो। जगमा प्रयोग गर्नका लागि असाधारण आकारको र विचित्र आकृतिको एउटा ढुङ्गा ल्याइएको थियो; तर कामदारहरूले त्यसका लागि कुनै स्थान भेटाउन सकेनन्, र तिनीहरूले त्यसलाई स्वीकार गर्न चाहेनन्। त्यो प्रयोगविहीन रूपमा तिनीहरूको बाटोमा परिहँदा तिनीहरूका लागि झन्झटको कारण बन्यो। लामो समयसम्म त्यो अस्वीकृत ढुङ्गा भएर रह्यो। तर जब निर्माणकर्ताहरू कुनाको ढुङ्गा राख्ने काममा पुगे, तब तिनीहरूले पर्याप्त आकार र बल भएको, उचित आकृतिको, त्यस विशेष स्थान ओगट्न सक्ने, र त्यसमाथि रहने महान् भार वहन गर्न सक्ने ढुङ्गा पत्ता लगाउन लामो समयसम्म खोजे। यदि तिनीहरूले यस महत्त्वपूर्ण स्थानका लागि अविवेकी छनोट गरे भने, सारा भवनको सुरक्षा नै संकटमा पर्थ्यो। तिनीहरूले सूर्य, हिमपात, र आँधीको प्रभावको प्रतिरोध गर्न सक्ने ढुङ्गा पाउनेपर्थ्यो। विभिन्न समयमा धेरै ढुङ्गाहरू छानिएका थिए, तर अपार भारको दबाबमा तिनीहरू टुक्राटुक्रा भएका थिए। अरूले वायुमण्डलीय अवस्थाको आकस्मिक परिवर्तनको परीक्षा सहन सकेनन्। तर अन्ततः लामो समयदेखि अस्वीकृत भएको त्यही ढुङ्गातर्फ ध्यान गयो। त्यसले हावा, घाम, र आँधीको सामना गरिसकेको थियो, तापनि त्यसमा सानोभन्दा सानो चिरा पनि देखिएको थिएन। निर्माणकर्ताहरूले त्यस ढुङ्गाको परीक्षण गरे। एउटा बाहेक त्यसले हरेक परीक्षा सहिसकेको थियो। यदि त्यसले कठोर दबाबको परीक्षा पनि सहन सक्थ्यो भने, तिनीहरूले त्यसलाई कुनाको प्रधान ढुङ्गाको रूपमा स्वीकार गर्ने निर्णय गरे। परीक्षा गरियो। ढुङ्गा स्वीकार गरियो, त्यसका लागि तोकिएको स्थानमा ल्याइयो, र त्यो ठीकठीक मिल्ने पाइयो। भविष्यसूचक दर्शनमा यशैयालाई देखाइयो कि यो ढुङ्गा ख्रीष्टको प्रतीक थियो। उनी भन्छन्:”

“‘सेनाहरूका परमप्रभुलाई नै पवित्र ठान; अनि उहाँ नै तिम्रो भय हुनुहोस्, र उहाँ नै तिम्रो त्रास हुनुहोस्। अनि उहाँ एउटा पवित्रस्थान हुनुहुनेछ; तर इस्राएलका दुवै घरानाका निम्ति ठेस लाग्ने ढुङ्गा र अपराधको चट्टान, यरूशलेमका बासिन्दाहरूका निम्ति पासो र फन्दा हुनुहुनेछ। अनि तिनीहरूमध्ये धेरै जना ठेस खाएर लड्नेछन्, र चकनाचूर हुनेछन्, र फन्दामा पर्नेछन्, र समातिनेछन्।’ भविष्यसूचक दर्शनमा पहिलो आगमनतर्फ लगिँदा, अगमवक्तालाई यो देखाइयो कि ख्रीष्टले यस्ता कष्टहरू र परीक्षाहरू सहनुहुनेछ, जसको प्रतीक सुलेमानको मन्दिरमा मुख्य कुनाको ढुङ्गामाथि गरिएको व्यवहार थियो। ‘यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म सिय्योनमा जगको निम्ति एउटा ढुङ्गा राख्दछु, जाँचिएको ढुङ्गा, बहुमूल्य कुनाको ढुङ्गा, दृढ जग: जसले विश्वास गर्छ त्यो आतुर हुने छैन।’ यशैया 8:13-15; 28:16।”

“अनन्त ज्ञानमा, परमेश्वरले कुनाको आधारशिला छनोट गर्नुभयो, र उहाँले त्यसलाई स्वयं राख्नुभयो। उहाँले त्यसलाई ‘पक्का जग’ भन्नुभयो। सारा संसारले आफ्ना बोझ र शोक त्यसैमाथि राख्न सक्छ; त्यसले ती सबै धात्र सक्छ। पूर्ण सुरक्षासहित तिनीहरूले त्यसैमाथि निर्माण गर्न सक्छन्। ख्रीष्ट ‘परखिएको ढुङ्गा’ हुनुहुन्छ। उहाँमाथि भरोसा गर्नेहरूलाई उहाँले कहिल्यै निराश तुल्याउनुहुन्न। उहाँले हरेक परीक्षा वहन गर्नुभएको छ। उहाँले आदमको दोष, र उनका सन्तानहरूको दोषको दबाब सहनुभएको छ, र दुष्टताका शक्तिहरूमाथि विजयी मात्र नभई अझ बढी विजयी भई निस्कनुभएको छ। उहाँले प्रत्येक पश्चात्तापी पापीले उहाँमाथि राखेका बोझहरू वहन गर्नुभएको छ। ख्रीष्टमा दोषी हृदयले राहत पाएको छ। उहाँ नै पक्का जग हुनुहुन्छ। उहाँलाई आफ्नो आश्रय बनाउने सबैजना पूर्ण सुरक्षामा विश्राम गर्छन्।”

“यशैयाको भविष्यवाणीमा, ख्रीष्टलाई दुवै एक निश्चित जग र ठेस लाग्ने ढुङ्गा घोषित गरिएको छ। पवित्र आत्माको प्रेरणाद्वारा लेख्दै प्रेरित पत्रुसले स्पष्ट रूपमा देखाउँछन् कि ख्रीष्ट कसका लागि जगको ढुङ्गा हुनुहुन्छ, र कसका लागि ठेस लाग्ने चट्टान हुनुहुन्छ:”

“यदि तिमीहरूले प्रभु कृपालु हुनुहुन्छ भनी स्वाद चाखेका छौ भने। जसको नजिक तिमीहरू आउँछौ, उहाँ मानिसहरूद्वारा त अस्वीकार गरिएको, तर परमेश्वरद्वारा चुनिएको र बहुमूल्य जीवित ढुङ्गा हुनुहुन्छ; तिमीहरू पनि जीवित ढुङ्गाहरूझैं आत्मिक घर, पवित्र पूजाहारीपनका लागि निर्माण भइरहेका छौ, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाओ। यसैले धर्मशास्त्रमा पनि यसरी लेखिएको छ, ‘हेर, म सियोनमा एक मुख्य कुनाको ढुङ्गा राख्दछु, चुनिएको, बहुमूल्य; र जसले उहाँमाथि विश्वास गर्दछ, त्यो कदापि लज्जित हुने छैन।’ यसकारण, विश्वास गर्ने तिमीहरूका लागि उहाँ बहुमूल्य हुनुहुन्छ; तर अवज्ञाकारीहरूका लागि, ‘निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरेको ढुङ्गा, त्यही नै कुनाको शिरको ढुङ्गा भएको छ,’ र ‘ठेस लाग्ने ढुङ्गा, र ठक्करको चट्टान’; अर्थात् तिनीहरू, जो वचनमा ठेस खान्छन्, अवज्ञाकारी भएकाले।’ १ पत्रुस २:३-८.”

“विश्वास गर्नेहरूका लागि ख्रीष्ट निश्चित आधारशिला हुनुहुन्छ। यी तिनीहरू हुन् जो त्यस चट्टानमाथि खस्छन् र चकनाचूर हुन्छन्। यहाँ ख्रीष्टप्रतिको अधीनता र उहाँमाथिको विश्वास प्रस्तुत गरिएको छ। त्यस चट्टानमाथि खस्नु र चकनाचूर हुनु भनेको आफ्नो आत्म-धार्मिकता त्याग्नु, र बालकको नम्रतासहित आफ्ना अपराधहरूको पश्चात्ताप गर्दै तथा उहाँको क्षमाशील प्रेममा विश्वास गर्दै ख्रीष्टकहाँ आउनु हो। अनि यसरी नै, विश्वास र आज्ञाकारिताद्वारा हामी ख्रीष्टलाई आफ्नो आधारशिलाको रूपमा लिएर निर्माण गर्छौं।”

“यस जीवित ढुङ्गामाथि यहूदी र अन्यजाति दुवैले निर्माण गर्न सक्छन्। यही एक मात्र जग हो, जसको माथि हामी सुरक्षितरूपमा निर्माण गर्न सक्छौं। यो सबैका लागि पर्याप्त रूपमा फराकिलो छ, र सारा संसारको तौल र भार धान्न सक्ने गरी पर्याप्त रूपमा बलियो छ। अनि जीवित ढुङ्गा ख्रीष्टसँगको सम्बन्धद्वारा, यस जगमाथि निर्माण गर्ने सबै जना जीवित ढुङ्गाहरू बन्छन्। धेरै मानिसहरू आफ्नै प्रयासद्वारा काटिएका, घोटिएका, र सुशोभित गरिएका हुन्छन्; तर तिनीहरू ‘जीवित ढुङ्गा’ बन्न सक्दैनन्, किनकि तिनीहरू ख्रीष्टसँग जोडिएका हुँदैनन्। यस सम्बन्धविना, कुनै मानिसले मुक्ति पाउन सक्दैन। हामीभित्र ख्रीष्टको जीवनविना, हामी प्रलोभनका आँधीहरूलाई सहन सक्दैनौं। हाम्रो अनन्त सुरक्षा यस कुरामा निर्भर छ कि हामीले पक्का जगमाथि निर्माण गरेका छौं कि छैनौं। आज धेरै मानिसहरू त्यस्ता जगहरूमाथि निर्माण गरिरहेका छन्, जुन परीक्षित भएका छैनन्। जब वर्षा पर्छ, र आँधी प्रचण्ड हुन्छ, र बाढी आउँछ, तब तिनीहरूको घर ढल्नेछ, किनकि त्यो अनन्त चट्टान, मुख्य कुनेढुङ्गा ख्रीष्ट येशूमाथि स्थापित गरिएको छैन।”

“‘वचनमा ठेस खानेहरूका लागि, आज्ञा नमान्ने भएकाले,’ ख्रीष्ट ठेस लाग्ने चट्टान हुनुहुन्छ। तर ‘जुन ढुङ्गालाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे, त्यही नै कुनाको मुख्य ढुङ्गा बनाइएको छ।’ अस्वीकृत ढुङ्गाजस्तै, ख्रीष्टले आफ्नो पृथ्वीको सेवाकालमा उपेक्षा र दुर्व्यवहार सहनुभयो। उहाँ ‘मानिसहरूद्वारा तुच्छ ठानिनुभयो र अस्वीकार गरिनुभयो; शोकको मानिस, र दुःखसँग परिचित: ... उहाँ तुच्छ ठानिनुभयो, र हामीले उहाँलाई मान दिएनौं।’ यशैया ५३:३। तर उहाँ महिमित हुनुहुने समय निकट थियो। मृतकहरूबाटको पुनरुत्थानद्वारा उहाँ ‘सामर्थ्यसहित परमेश्वरका पुत्र’ घोषित हुनुहुने थियो। रोमी १:४। उहाँको दोस्रो आगमनमा उहाँ स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभुको रूपमा प्रकट हुनुहुने थियो। जसले अब उहाँलाई क्रूसमा टाँग्न लागेका थिए, तिनीहरूले उहाँको महानता चिन्नु पर्ने थियो। समस्त ब्रह्माण्डको सामु अस्वीकृत ढुङ्गा कुनाको मुख्य ढुङ्गा बन्ने थियो।”

“र जसको माथि यो खस्नेछ, त्यसलाई यसले चूर्ण-पाउडर बनाइदिनेछ।” ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्ने मानिसहरूले चाँडै नै आफ्नो शहर र आफ्नो राष्ट्र नष्ट भएको देख्ने थिए। तिनीहरूको महिमा भङ्ग गरिनेथियो, र बतासअगाडि उड्ने धूलोझैं छरपस्ट पारिनेथियो। अनि यहूदीहरूलाई नष्ट गर्ने कुरा के थियो? त्यही चट्टान थियो, जसको माथि तिनीहरूले निर्माण गरेका भए, त्यो तिनीहरूको सुरक्षा हुनेथियो। त्यो तिरस्कृत परमेश्वरको भलाइ, अस्वीकार गरिएको धार्मिकता, उपेक्षित कृपा थियो। मानिसहरूले आफैलाई परमेश्वरको विरोधमा उभ्याए, र तिनीहरूको उद्धार हुनेथियो भन्ने सबै कुरा तिनीहरूको विनाशमा परिणत भयो। परमेश्वरले जीवनका निम्ति नियुक्त गर्नुभएको सबै कुरा तिनीहरूले मृत्युका निम्ति भएको पाए। यहूदीहरूले ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाउँदा यरूशलेमको विनाश त्यसैमा निहित थियो। कलवरीमा बगाइएको रगत नै त्यो भार थियो, जसले तिनीहरूलाई यस संसारका लागि र आउने संसारका लागि विनाशतर्फ ढुबायो। परमेश्वरको कृपालाई अस्वीकार गर्नेहरूमाथि जब न्याय खस्नेछ, महान् अन्तिम दिनमा पनि त्यस्तै हुनेछ। ख्रीष्ट, जो तिनीहरूको ठेस लाग्ने चट्टान हुनुहुन्छ, तब तिनीहरूका सामु

प्रतिशोध लिने पर्वतझैँ प्रकट हुनुहुनेछ। उहाँको मुखको महिमा, जो धर्मीहरूका लागि जीवन हो, दुष्टहरूका लागि भस्म पार्ने आगो हुनेछ। अस्वीकार गरिएको प्रेम र तिरस्कृत कृपाको कारण, पापी नष्ट हुनेछ।

“धेरै उदाहरणहरू र बारम्बारका चेतावनीहरूद्वारा, परमेश्वरका पुत्रलाई अस्वीकार गर्दा यहूदीहरूलाई के परिणाम भोग्नुपर्ने थियो भनी येशूले देखाउनुभयो। यी वचनहरूमा उहाँले प्रत्येक युगका ती सबैलाई सम्बोधन गरिरहनुभएको थियो, जो उहाँलाई आफ्नो उद्धारकर्ताको रूपमा ग्रहण गर्न इन्कार गर्छन्। हरेक चेतावनी तिनीहरूकै लागि हो। अपवित्र पारिएको मन्दिर, आज्ञा नमान्ने छोरा, झूटा दाखबारीका ठेकेदारहरू, तिरस्कारपूर्ण निर्माणकर्ताहरू—यी सबैको समतुल्य प्रत्येक पापीको अनुभवमा पाइन्छ। यदि उसले पश्चात्ताप गर्दैन भने, तिनीहरूले पूर्वसूचित गरेको दण्ड उसकै हुनेछ।” *Desire of Ages*, 597–600.

हामी यसलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।